

Takie rozwiązanie negatywnie wpływa na precyzję przepisu, w związku z czym wskazane byłoby posłużenie się sformułowaniami użytymi w projektowanym brzmieniu art. 1, tj. „gra, zakład wzajemny, gra na automacie, gra na automacie o niskich wygranych, gra na automacie zręcznościowym lub gra rozrywkowa”.

2. ad art. 1 pkt 24 lit. c w części dotyczącej art. 26 ust. 8 i 9 ustawy zmienianej

W treści projektowanego ust. 8 występuje wyrażenie „struktura udziałów”. Natomiast w ust. 9 jest mowa o „strukturze akcji lub udziałów”. Jeżeli oba określenia odnoszą się do tego samego pojęcia, wskazanym byłoby ujednoczenie użytej terminologii poprzez zastosowanie w obu przepisach tego samego sformułowania „struktura akcji lub udziałów”.

3. ad art. 1 pkt 30 lit. c w części dotyczącej art. 32 ust. 3 pkt 2 ustawy zmienianej

Występujący w treści przepisu wyraz „oraz” jest zbędny, w związku z czym proponuję jego wykreślenie.

4. ad art. 1 pkt 31 w części dotyczącej art. 32b ustawy zmienianej

Treść w/w przepisu odnoszącego się do „kopii poświadczonych przez notariusza, adwokata lub radcę prawnego” należy uzupełnić o sformułowanie „zgodność z oryginałem”, tak aby ostatecznie ten fragment przepisu brzmiał w sposób następujący: „kopii poświadczonych za zgodność z oryginałem przez notariusza, adwokata lub radcę prawnego”. Uzasadniając tę uwagę należy wskazać na treść art. 369 pkt 2 ustawy z dnia 14 lutego 1991 r. Prawo o notariacie (Dz.U. z 2002 r. Nr 42, poz. 369), zgodnie z którym notariusz poświadcza zgodność odpisu, wyciągu lub kopii z okazanym dokumentem. Wobec możliwości poświadczenia przez notariusza innych faktów (np. własnoręczności podpisu czy daty okazania dokumentu) wskazane jest doprecyzowanie tego przepisu w sposób wyżej zaproponowany. Tę uwagę należy odnieść również do analogicznych uprawnień radców prawnych i adwokatów.

5. ad art. 1 pkt 55 w części dotyczącej art. 52f ust. 1 ustawy zmienianej

W przypadku akceptacji przez projektodawców powyższego rozwiązania, możliwe wydaje się pominięcie dokonywania wątpliwej systemowo blokady przez organ szczególnego nadzoru podatkowego. Celowe może być jedynie dodanie do przepisu wskazującego, iż organ wykonujący szczególny nadzór podatkowy może wystąpić z wnioskiem do prokuratora o dokonanie wstrzymania transakcji lub blokady rachunku bankowego.

Warto zaznaczyć, iż propozycja analogicznego przepisu została zawarta w przygotowanym przez resort finansów projekcie ustawy o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi w zakresie wstrzymania wypłaty środków objętych systemem rekompensat w sytuacji upadłości instytucji finansowej (sygn. FN/PKB/FI-6/2006/222).

Należy wskazać, że w przepisie art. 52d ust. 2 użyto nieprecyzyjnych określeń: „realizowanych w krótkim czasie..”, „niewielkie kwoty”. Nie jest zatem jasne, na czym w istocie miałby polegać obowiązek banku i w jaki sposób byłaby możliwa syfyfikacja wykonywania tegoż obowiązku. Nie wiadomo także, czy oznaczałoby to obowiązek rejestracji takich transakcji. Nadto analiza *ratio legis* tegoż przepisu wskazuje, iż po niezbędnej korekcie, mógłby zostać zawarty w powołanej wyżej ustawie „antypralniczej”.

III. Uwagi w zakresie zmian w Kodeksie karnym skarbowym

1. Brak jest przepisu dotyczącego e-hazrdu, omówionego w uwadze z pkt I ppkt 1.
2. Przepis art. 110 b nie został sformułowany prawidłowo. Nie zawiera bowiem odwołania do obowiązku nałożonego na podmiot zobowiązany (na poziomie ustawy powinien być określony obowiązek oraz wskazane podmioty, które mogą występować o spełnienie takiego obowiązku).

IV. Uwagi o charakterze legislacyjnym

1. ad art. 1 pkt 2 lit. d w części dotyczącej art. 2 ust. 3 ustawy zmienianej

W tekście uzasadnienia nie wyjaśniono, dlaczego w wyżej wymienionym